

Sannheten er annerledes

I et «Holmgangprogram» på TV2 ble seerne spurt om norsk innvandringspolitikk har vært for dumsnill. 95 prosent av innringerne mente det. Bare 5 prosent var uenig. Ikke tvil om at slik er folkemeningen – når den våger å komme til uttrykk. Programmet gjaldt kriminalitet.

Noen dager senere tok TV2s «Lønning og Staff» (uten Staff) opp til debatt om muslimske skoler skulle tillates. 96 prosent av innringerne ville ikke anbefale undervisningsministeren det.

Igen fikk folkemeningen anledning til å komme til uttrykk uten å risikere rasiststempel.

Allikevel er det nesten umulig å få inn innlegg som betrakter innvandringspolitikken med kritikk eller skepsis i Hamar Dagblad/Vestlendingen.

HD/V ga 21. januar en stor, begeistret artikkel om «hedemærkinger med tæl», representanter fra Tanzania, Iran, Somalia og Pakistan. Artikkelen hadde også med en finne. Må ha glemt at finner og folk med finneblod utgjør en betydelig del av sørfylkets befolkning. Europeere som svensker og dansker har aldri, bortsett fra i statistikken, vært sett på som «utlendinger» i innvandringspolitisk forstand. De er «våre egne».

Kan supplere listen over imponerende ikke-europeiske innvandrere. Den norske kirke har fått sin første svarte prest. En bror med posisjon i forsvaret hjalp ham ut av fengsel i Zaire. Kvoteflyktning til Norge. På imponerende kort tid lærte han seg norsk og tok den meget krevende teologiske embetseksamen, (ikke bare med norsk, men også med gresk og hebraisk). Har ikke fått noen av de stillingene han har søkt i den norske kirke. Er kirken «rasistisk»? Vil helst bli fengselsprest i Oslo. Innvandrerbelegget, også muslimer, er så stort at et slikt behov finnes.

Har som voksenopplæringslærer i videregående skoles fag (historie) hatt iranere som slo klar 6 i et krevende pensum, på et annet språk og andre skrifttegn. En syrer gjorde det så godt til eksamen at sensor, utenfor protokollen, utbrøt: Hadde det vært mulig gi å 7, skulle du hatt det. Dette er elite, spisser. Men er de representative?

Det som ikke er så sympatisk er kriminaliteten i f.eks. Oslos inn-

vandremiljøer. Selv forsiktige Aftenposten har skrevet om ungdomsgjenger med «fremmedkulturell» bakgrunn og kriminalitet. Aftenposten var direkte nok til å kalle tamilere som ønskes hjemsendt for «økonomiske flyktninger» (27.1.). Straks var den innvandringsvennlige pressen, som bl.a. HD/V, ute og fortalte om at de ville bli i Norge og at de ikke hadde noen fremtid i Srilanka. Et land uten trygder og sosialhjelp. Klart Norge er å foretrekke.

Landet vårt er snigrende attraktivt for innvandrere, fra fattige land.

Hamar Arbeiderblad skriver 28.1. om flyktningearbeidets problemer i Hamar. Omkring 25 prosent av den yrkesaktive delen av dem er arbeidsledige. Mange er avhengige av offentlig støtte. Pr. 1. september 118 av Hamars omkring 400. De har ofte liten skolegang hjemme og har problemer med å få arbeide, også på grunn av for dårlig norsk. Ofte rett ut i arbeidsledighet etter endt skolegang. Vanskeligst er det å skaffe dem husvære. Hamar har 236 utleieboliger. 50 av dem er opptatt av flyktninger.

I en tid da myndighetene ikke lar noen sten være usnudd i leting etter mer penger til et underskuddsbudsjett, burde de ivrigste innvandringsstilhengerne tenke over hva f.eks. en innvandrerfamilie med mange barn og arbeidsløs forsørger koster i start, utstyr, sosialhjelp og trygder. Og hvor mye landet har råd til når vi også skal ta vare på våre egne. Selv om det ikke er så fargerikt og fortjenestefullt.

Anton Olstad

HA 8/2-95

108004